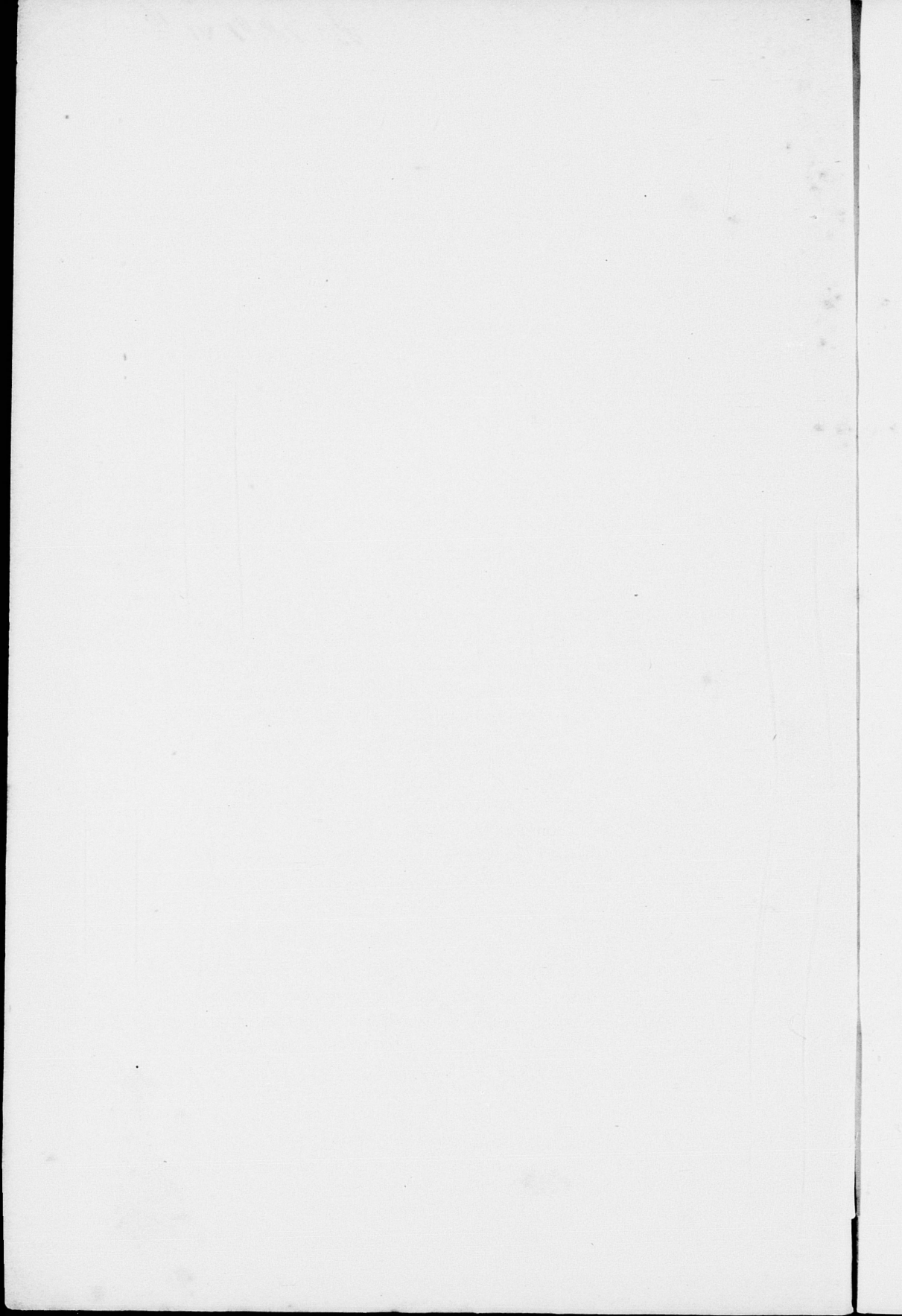

F. Schreyer

Bo. 1881 VI ¹⁶
Van den Schreyer.

Separaat afdruk van het Militair Geneeskundig Archief 1881.
3de Aflevering.

MEDEDEELINGEN
betreffende de
INTERNATIONALE SANITAIRE CONFERENTIE,
gehouden te WASHINGTON van af 1° Januari
tot 2° Maart 1881.

Den 14^{en} Mei 1880 werd te *Washington* een gezamenlijk Besluit van den *Senaat* en het *Huis van de Volksvertegenwoordigers der Vereenigde Staten van N. Amerika*, in *Congres* vereenigd, bekrachtigd, waarbij Z. Excellentie de President der Vereenigde Staten gemachtigd werd de zeevarende en koloniën bezittende Mogendheden, wier havens blootgesteld zijn om door *Cholera* of *Gele Koorts* te worden besmet, uit te noodigen tot het houden van eene *Internationale Sanitaire Conferentie* te *Washington* (*Dep. v. Columbia*); en daartoe hare behoorlijk gevolmachtigde Vertegenwoordigers te zenden; wordende als *hoofddoel* dezer conferentie aangegeven „het ontwerpen „en vaststellen van een internationaal stelsel van notificatie „betreffende den actueelen sanitairen toestand van havens „en plaatsen, gelegen in het gebied van die Mogendheden, — en van schepen, van daar afkomstig.”—

De uitnoodiging tot deze conferentie, langs den Diplomatieken weg aan de verschillende Gouvernemente gedaan in Juli 1880, ging vergezeld van een *Memorandum* van den Secretary of State, (Minister van Binnenlandsche Zaken) Mr. EVARTS, nader omschrijvende het doel der Conferentie,

en twee bijzondere voorstellen van den President der *Vereenigde Staten* bevattende, welke aldus luiden :

A. Het tot stand brengen van een vertrouwbaar en voldoende internationaal stelsel van kennisgeving betreffende het bestaan van besmettelijke ziekten, (contagious and infectious diseases), in 't bijzonder *Cholera* en *Gele Koorts*.

B. Het tot stand brengen van een gelijkvormig en voldoende stelsel van gezondheids-passen, waarin vertrouwbare berichten worden gegeven aangaande den sanitairen toestand van de haven van vertrek, en van dien van het schip op het tijdstip waarop het vertrek plaats vindt.

De beraadslagingen over deze twee hoofdpunten, aldus vervolgt het Memorandum, zullen, onder anderen, de volgende punten tot onderwerp hebben :

1. Welke beambte of autoriteit zal verklaring afleggen betreffende den gezondheidstoestand van havens en andere plaatsen, en van schepen.

2. Op welke wijze kan de autoriteit die bovenbedoelde verklaring geeft, vertrouwbare inlichtingen verkrijgen betreffende den actueelen gezondheidstoestand van havens en andere plaatsen, en van schepen.

3. Op welke wijze moet een schip worden onderzocht, dat gaat vertrekken van eene plaats of haven, alwaar, — of in welks nabuurschap —, gele koorts of cholera voorkomt, — ten einde eene nauwkeurige kennis worde verkregen van den gezondheidstoestand van dat schip.

4. In hoeverre, en onder welke omstandigheden, moet een zuivere gezondheidspas beschouwd worden als voldoende zekerheid te geven dat het schip geen gevaar loopt besmettelijke ziekten over te brengen.

5. Op welke wijze kunnen vertrouwbare inlichtingen verkregen worden van havens of plaatsen, in Staten wier quarantaine — of sanitaire instellingen onvolledig, onveilig

en slecht geregeld zijn, en die weigeren of niet bij machte zijn zich aan te sluiten bij het voorgestelde internationale stelsel. —

6. Kan er een stelsel van trapsgewijze strafbepalingen worden vastgesteld ten opzichte van schepen, die op eene of andere wijze de bepalingen van de voorgestelde internationale regeling niet nakomen.

De Nederlandsche Regeering, gevolg gevende aan de uitnodiging van die der Vereenigde Staten van *N. Amerika*, benoemde tot Hare Afgevaardigden: de Heeren Jhr. Mr. R. VON PESTEL, Zr. Ms. Minister-Resident te *Washington*, en Dr. F. J. VAN LEENT, Dirigerend Officier van gezondheid der 1^e kl. v. d. Koninkl. Nederl. Zeemacht. Deze heeren werden van eene Koninklijke Volmacht voorzien, en werd hen, als leiddraad voor hunne bemoeiingen, eene Instructie, door de betrokkene ministers geteekend, verstrekt, waarnaar zij zich zooveel zulks mogelijk was, hadden te gedragen. —

Den 5^{en} Januari 1881 hielden de Afgevaardigden ter Internationale Sanitaire Conferentie, hunne eerste vergadering in het Department of State, te *Washington*.

Er waren 26 Gouvernemen ten vertegenwoordigd door de volgende Afgevaardigden:

Als: *Duitschland*: Mr. H. A. Schumacher, Consul-Generaal van het Duitsche Keizerrijk te *New-York*.

De Argentijnsche Republiek: Senor Don Julio Carrié, Legatie Secretaris en Chargé d'affaires ad interim, te *Washington*.

Oostenrijk-Hongarije: Graaf Lippe-Weissenfeld, Raad

van Legatie van het Oostenrijk-Hongaarsch Gezantschap te *Washington*, en Graaf E. Bethlen, Speciaal Afgevaardigde.

Belgie. Mr. George Neyt, Raad van Legatie en Chargé d'affaires ad interim te *Washington* (later vervangen door den Baron d' Anéthan), en Mr. Edouard Sève, Consul-Generaal van België te *Philadelphia*, Speciaal Afgevaardigde.

Bolivia: Senor Doctor Ladislao Cabrera, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister te *Washington*.

Brazilië: Senor Torrêau de Barros, Legatie Secretaris en Chargé d'affaires ad interim, te *Washington*.

Chili: Senor Don Francisco Solano Asta-Buruaga, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister te *Washington*.

China: Chen Lan Pin, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister te *Washington*.

Denemarken: Mr. Carl Steen Andersen de Bille, Chargé d'affaires en Consul-Generaal te *Washington*.

Frankrijk: Mr. Maxime Outrey, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister, te *Washington*.

Groot-Brittannië: Mr. Edward Mortimer Archibald, Consul-Generaal van Engeland te *New-York*, en Dr. J. C. Taché, Speciaal Afgevaardigde voor het Gebied van Canada.

Hawaii: Mr. Elisha H. Allen, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister te *Washington*.

Haiti: Mr. Stephen Preston, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister te *Washington*.

Italië: Prins de Camporeale, Chargé d'affaires ad interim te *Washington*.

Japan: Jushie Yoshida Kirjonare, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister te *Washington*.

Liberia: Mr. William Coppinger, Consul-Generaal te *New-York*.

Mexico: Senor Don Juan N. Navarro, Consul-Generaal

te *New-York* en Chargé d' affaires ad interim te *Washington*, en Senor Doctor Don Ignacio Alvarado, Speciaal Afgevaardigde.

Nederland: Jhr. Mr. Rudolph von Pestel, Minister-Resident te *Washington*, en Dr. F. J. van Leent, Dirigerend Officier v. Gezondheid 1e kl. v. d. Koninkl. Nederlandsche Zeemacht, Speciaal Afgevaardigde.

Portugal: Markgraaf Das Nogueiras, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister te *Washington*, en Professor José Joaquim da Silva Amado, Speciaal Afgevaardigde.

Rusland: Mr. Michel Bartholomei, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister, te *Washington*.

Spanje: Senor Don Felipe Mendez de Vigo, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister te *Washington*; Senor Doctor Don Rafaël Cervera, Speciaal Afgevaardigde, Senor Doctor Carlos Finlay, Speciaal Afgevaardigde voor Cuba en Porto-Rico.

Zweden en Noorwegen: Graaf Carl Lewenhaupt, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister te *Washington*.

Turkije: Mr. Gregoire Aristarchi Bey, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister te *Washington*.

Vereenigde Staten van N. Amerika: Mr. John Hay, Assistant-Secretary of State.

Dr. James K. Cabell. President van den „National Board of Health” der Vereenigde Staten.

Dr. Tomas J. Turner, Medical Director der Marine, Secretaris van den National Board of Health.

Mr. J. Hubley Ashton, en

Mr. James Lowndes, Rechtsgeleerden, Speciale Afgevaardigden.

Venezuela: Senor Don Simon Camacho, Chargé d'affaires te *Washington*.

Vereenigde Staten van Columbia: Dr. Pio Rengifo, Speciaal Afgevaardigde.

Zijne Excellentie de Secretary of State Mr. EVARTS opende de Conferentie met eene welsprekende redevoering. Hij verwelkomde de Afgevaardigden in naam der *Vereenigde Staten*, die in den zomer van het vorige jaar de Zee-mogendheden hadden uitgenoodigd, ten einde, in het gemeenschappelijk belang, sanitaire maatregelen te ontwerpen en vast te stellen, strekkende tot bescherming van de gezondheid in de respectieve landen, bijzonder tegen het inslepen van besmettelijke ziekten.

De ondervinding in de *Vereenigde Staten van N. Amerika* opgedaan, ten opzichte van de vreesselijke rampen, zoo-wel wat menschenlevens als wat handel, nijverheid, verkeer en eigendom aangaan, veroorzaakt door de ernstige verbreiding van eene der meest gevreesde epidemische ziekten, n.l. *Gele koorts*, gaf het Gouvernement-dier Republiek aanleiding tot het doen van een beroep op de zeevarende Mogendheden, waarvan de, onder gelukkige omstandigheden en voortteekenen vergaderde Conferentie het voorloopige gevolg is.

De redenaar sprak verder de gegronde hoop op gunstige resultaten uit, vooral met het oog op de toetreding van zulk een groot aantal Mogendheden tot de Conferentie, een bewijs van de algemeene belangstelling die het gewichtig onderwerp heeft opgewekt; schetste voorts de hoofdbedoe-ling der Conferentie, welke is weggelegd in het reeds genoemde Memorandum, en besprak de verhouding tusschen de eischen van den openbaren gezondheidstoestand der volkeren aan den eenen-, en die van den handel en het vrije verkeer aan den anderen kant, terwijl hij eindigde met de hoop uit te drukken dat deze voor de wereld zoo gewichtige Conferentie tot zegenrijke gevolgen leiden zoude.

Nadat de heer EVARTS de receptie-hall had verlaten, koos de vergadering met algemeene stemmen tot pre-

sident den heer JOHN HAY, Assistant Secretary of State, tot vice-president den heer MAXIME OUTREY, Gezant der Fransche Republiek, en tot secretaris den heer Dr. TURNER, Gedelegeerde der Vereenigde Staten.

De Stenograaf voor de engelsche taal Mr. C. S. CHESNEIJ was der Conferentie toegevoegd.

Toen later de moeilijkheid bleek van het *uitsluitend* gebruik der *engelsche taal*, werd besloten ook de *fransche taal* te bezigen en alle op de Conferentie betrekking hebbende bescheiden in die twee talen te doen bewerken en drukken. De toevoeging van een secretaris voor de *fransche taal* was daardoor noodzakelijk geworden. Die functie werd met de grootste welwillendheid en ijver vervuld door den Heer RUSTEM EFFENDI, Secretaris der Turksche Legatie. Van uit *Canada* werd een stenograaf voor de fransche taal, de heer I. T. THOMPSON, ontboden, die weldra aankwam en met zijn bovengenoemden amerikaanschen ambtgenoot, de Conferentie groote diensten bewees.

Er werd bepaald dat bij de stemming, elk der vertegenwoordigde landen ééne stem zoude uitbrengen en dat in de rapporten, zoowel engelsche als fransche, de Afgevaardigden zouden worden gerangschikt naar de landen, volgens de orde van het fransche alphabet.

Door Dr. CABELL, Gedelegeerde van de Vereenigde Staten van N. Amerika, werden aan de Conferentie de *Voorstellen van de Afgevaardigden van dat rijk* aangeboden, waarbij deze Gedelegeerde in eene korte rede het doel der Conferentie, van uit het oogpunt van den Nationaal Board of Health (waarvan Dr. CABELL president is) nader omschreef.

De bedoelde voorstellen luiden aldus:

De Volken (Natiën) hebben het volledige recht om, zonder te kort te schieten in hunne internationale verplichtingen,

het inslepen van besmettelijke ziekten in hun grondgebied te voorkomen. Het komt echter dikwijls voor dat dit recht niet wordt uitgeoefend, verzuimd wordt, wanneer er werkelijk gevaar bestaat, of wel dat dit recht onnoodig wordt toegepast ten einde een denkbeeldig gevaar te weren.

Deze misgreep heeft twee oorzaken:

1. Onbekendheid met den waren toestand der zaak in het land waar het gevaar bestaat; of
2. het verzuimen van aan andere landen mededeeling te doen van den bestaanden toestand.

Om daarin verbetering te brengen zouden de volgende maatregelen, in algemeene termen aangegeven, kunnen worden toegepast; n.l. dat

1. Elk gouvernement zich verbindt tot het verkrijgen van tijdige en nauwkeurige inlichtingen betreffende alles wat den openbaren gezondheidstoestand in zijn grondgebied aangaat.
2. Elk gouvernement zich verbindt om onmiddellijk die inlichtingen aan de andere belanghebbende Gouvernemenen, vertegenwoordigd bij de Conferentie, mede te deelen.
3. Elk gouvernement zich verbindt om aan de consuls of aan de geaccrediteerde agenten der andere Gouvernemenen toegang te verleen tot alle hospitalen en inzage van alles wat betrekking heeft op den openbaren gezondheidstoestand.
4. Elk gouvernement toe sta dat de schepen zijner nationaliteit, vóór en na de lading te hebben ingenomen, in de haven onderworpen worden aan een (Sanitair) onderzoek door den agent van het land van bestemming, in het belang van den gezondheidstoestand van dat land.
5. Geen schip zal mogen worden uitgeklaard zonder in 't bezit te zijn van een model gezondheidspas in den nader aan te geven vorm, *geteekend door den agent van het land van bestemming*. Mocht er zoodanig agent in eenige

haven van uitklaring niet aanwezig zijn, of wel de aanwezige agent verzuimen of niet bij machte zijn tot het afgeven van den gezondheidspas, dan zal het ontbreken daarvan geen nadeel berokkenen in het land van bestemming.

6. Bij overtreding dezer bepalingen of bij bewezen vergrijp tegen de openbare gezondheid zullen strafbepalingen volgens de, in de haven van bestemming van kracht zijnde wetten, worden toegepast.

7. De gezondheidspas, ingericht overeenkomstig deze bepalingen, zal als bewijsstuk dienen van den gezondheidstoestand van het schip op het tijdstip van vertrek uit de haven.

Een model-gezondheidspas was gevoegd bij het document dat deze voorstellen van de Gedelegeerden der Vereenigde Staten van N. Amerika bevatte.

Wij zullen verder zien, dat, terwijl eenige dezer voorstellen door de Conferentie zijn aangenomen, anderen echter door de meerderheid der Afgevaardigden voor onaanneemelijk werden gehouden of wel belangrijk werden gewijzigd.

De Gedelegeerde van *Venezuela*, Senor CAMACHO, onderwierp aan het oordeel der Conferentie namens zijn Gouvernement eene nota, bevattende de antwoorden op de in het Memorandum van het Gouvernement der Vereenigde Staten van N. A. gestelde vragen, bereids door ons vermeld. Later zullen wij deze antwoorden vergelijken met de voorstellen der Conferentie.

Er werd een Comité benoemd ten einde de voorstellen der Afgevaardigden van de *Vereenigde Staten*, de antwoorden van *Venezuela* en alle andere op de onderwerpelijke zaak betrekking hebbende documenten die alsnog mochten worden aangeboden, te overwegen, en aan de Conferentie verslag uit te brengen betreffende den uitslag van haar onderzoek.

Dit Comité bestond uit de Heeren :

- Mr. SCHUMACHER (Duitschland).
 Graaf BETHLEN (Oostenrijk-Hongarije).
 Mr. SÈVE (België)
 Dr. CERVERA (Spanje).
 Dr. CABELL (Vereenigde Staten van N. Amerika).
 Dr. TURNER (" " " ").
 Mr. ASHTON (" " " ").
 Mr. LOWNDES (" " " ").
 Mr. ARCHIBALD (Groot Brittannië).
 Dr. TACHÉ (Canada).
 Senor NAVARRO (Mexico).
 Dr. ALVARADO (").
 Dr. VAN LEENT (Nederland).
 Prof. Dr. DA SILVA AMADO (Portugal).

Het Comité vergaderde in het Departement van Binnenlandsche Zaken, koos zich tot President den Heer E. M. ARCHIBALD, Consul-Generaal van Groot Brittannië te New-York, en tot Secretaris Dr. TURNER, Dirigerend Geneesheer van de Marine der Vereenigde Staten en Secretaris van den Nationalen Gezondheidsraad te Washington; terwijl later aan het Comité als Secretaris voor de Fransche taal werd toegevoegd, de Heer RUSTEM EFFENDI, Secretaris der Turksche Legatie.

In zes dagen (er werden twee —, soms drie zittingen daags gehouden) volbracht het Comité zijne taak en bood aan de Conferentie het verslag en de voorstellen aan welke wij hier laten volgen.

INLEIDING.

De Volken (Natiën) hebben het volledige recht om, zonderte kort te schieten in hunne internationale verplichtingen, het inslepen van besmettelijke ziekten in hun grond-

gebied te voorkomen. Het gebeurt evenwel dikwerf dat dit recht *niet* wordt uitgeoefend, wanneer er werkelijk gevaar bestaat, ofwel *onnoodig* wordt uitgeoefend om een denkbeeldig gevaar te keeren. Deze fouten vloeien uit tweeërlei oorzaken voort:

1°. onbekendheid met den waren stand der zaak in het land, waar het gevaar bestaat.

2°. het verzuimen van mededeeling van den bestaanden toestand aan andere landen.

HOOFDVOORSTELLEN.

A. Het Comité beveelt der Internationale Sanitaire Conferentie aan, als een internationalen grondslag van openbare hygiëne aan te nemen, dat het zeer wenschelijk is een internationaal stelsel van kennisgeving in 't leven te roepen, betreffende den openbaren gezondheidstoestand, inhoudende bericht van het zich voordoen en van het ophouden van besmettelijke ziekten.

B. Het Comité is van oordeel, dat het zeer nuttig zijn zou, in de havens der verschillende landen zekere gezondheidsinspectiën door vreemde agenten toe te staan, onder dusdanige bepalingen als noodig zijn om de soevereiniteit en de handelsbelangen van elk land te waarborgen.

BIZONDERE VOORSTELLEN.

1°. Het is wenschelijk dat ieder gouvernement, zooveel zulks mogelijk is, tijdige en nauwkeurige wetenschappelijke inlichtingen verkrijge, betreffende den algemeenen gezondheidstoestand in zijn grondgebied.

2°. Het is wenschelijk dat ieder gouvernement zonder verwijl zijne inlichtingen mededeele aan de andere gouvernementen, medeonderteekenaars van dit verdrag.

3°. Ten einde aan die inlichtingen betreffende den algemeenen gezondheidstoestand de vereischte gelijkvormigheid

te geven, zoude elk gouvernement, bij de Conferentie vertegenwoordigd, een wekelijks „Bulletin” van de sterfte in zijne voornaamste steden en havens dienen uittegeven.

4°. Het is wenschelijk dat ieder gouvernement zonder verwijl aan de consuls en andere geaccrediteerde agenten der vreemde gouvernementen in de voornaamste steden en havens, de inlichtingen geve, in de vorige voorstellen sub 1°, 2°. en 3°. bedoeld.

5°. Het is wenschelijk dat de consuls worden terzijde gestaan door geneeskundigen, die hen alle noodige berichten en inlichtingen zullen verschaffen.

Deze geneeskundigen zullen een internationaal corps van hygiënisten en epidémiologen vormen, zetel hebbende in plaatsen waar endemiën of epidemiën voorkomen. Zij hebben niet alleen tot taak de consuls terzijde te staan, doch zullen tevens een wetenschappelijk onderzoek instellen naar de oorzaken, den voortgang, de voorbehoeding en de behandeling der besmettelijke ziekten. Zij zullen de gezondheidsraden der verschillende natiën inlichten van alles wat op de openbare gezondheid betrekking heeft.

6°. Het is wenschelijk dat ieder gouvernement vergunne dat zijne schepen vóór en na de inlading, in alle havens worden onderzocht door den agent van het land van bestemming, onder zulke bepalingen als zullen worden vastgesteld bij internationale overeenkomst of verdrag.

7°. Het is wenschelijk dat ieder gouvernement toesta, dat zijne schepen voorzien zijn van een *Internationalen Gezondheidspas*, in den hierbijgevoegden vorm, welke pas door den geaccrediteerden agent van het land van bestemming behoort geteekend te worden, na een ingesteld onderzoek, zooals sub 6°. wordt verlangd. Ingeval dusdanig agent afwezig is, zich wenscht te onthouden of op eenigerlei wijze belet is, zal bij aankomst op de

plaats van bestemming, het ontbreken van den gezondheidspas geen nadeel ten gevolge hebben voor het schip dat daarvan niet voorzien is.

8°. De tot het internationale sanitaire korps behorende geneeskundigen zullen in de plaatsen waar zij gevestigd zijn het recht hebben, alles te onderzoeken wat hen kan behulpzaam zijn in het verkrijgen eener nauwkeurige kennis van den gezondheidstoestand van een land.

9°. Aangezien geneeskundigen alléén goed bekend kunnen zijn met het optreden en het bestaan van epidemische ziekten in plaatsen en havens, en zij alléén dienaangaande verklaring kunnen afleggen, volgt hieruit dat de autoriteit die den gezondheidspas moet afgeven, dient te zijn een geneeskundige, verantwoordelijk voor zijne daden. Mocht de gezondheidspas bij vertrek van het schip, door een ander administratief agent geteekend zijn, dan moet deze zijne inlichtingen van de geneeskundige autoriteit ontvangen hebben. Zonder deze officieele inlichtingen toch zou het hem ondoenlijk zijn eene verklaring betreffende den gezondheidstoestand van het schip af te geven. Daar het onderzoek naar den sanitairen toestand van een schip tot het gebied der geneeskunde behoort, is het wenschelijk dat de autoriteit, belast met dat onderzoek en met het afgeven der gezondheidspassen, een aan het consulaat verbonden geneesheer zij.

10°. Aangezien dit Comité de noodzakelijkheid van eene blijvende wetenschappelijke organisatie heeft aangetoond, is het wenschelijk dat eene blijvende (permanente) commissie worde in 't leven geroepen.

11°. Het is wenschelijk dat de Gezondheidspassen, ingericht en afgegeven krachtens internationale regeling, kosteloos worden verstrekt.

12°. Het is wenschelijk dat de Gezondheidspassen, krach-

tens internationale regeling afgegeven, beschouwd worden als bewijs van den gezondheidstoestand van het schip op het tijdstip van vertrek.

MODEL VAN EEN INTERNATIONALEN GEZONDHEIDSPAS.

Voorgesteld door de Afgevaardigden der
Vereenigde Staten van N.-Amerika.

De Ondergeteekende (consul, consulaire agent of andere autoriteit met de onderteekening belast) in de haven van verklaart dat het hier onder genoemde schip van deze haven wordt uitgeklaard onder de in deze aangegevene omstandigheden:

Naam van het schip.....
Tonnen inhoud.....
Passagiersverblijfplaatsen (aantal der).....
Bestemming.....
Naam van den geneesheer (als die aan boord is).....
Aantal Passagiers: der 1^e klasse.....; der 2de klasse.....; der 3de klasse.....
Soort van schip (oorlogschip, driemastschip, bark, schoener enz.).....
Stukken geschut.....
Van waar het laatst afkomstig.....
Naam van den gezagvoerder.....
Sterkte der bemanning.....
Lading.....

HET SCHIP.

1. Gezondheidstoestand van het schip (vóór en na de inlading) met opgave, zoo noodig, van het bestaan van

- verrot hout. — Aanteekening betreffende de desinfectie van het schip.....
-
2. Gezondheidstoestand der lading.....
-
3. Gezondheidstoestand der bemanning.....
-
4. Gezondheidstoestand der passagiers.....
-
5. Gezondheidstoestand der kledingstukken, der voedingsmiddelen, van het water. De luchtruimte. De ventilatie.....
-

DE HAVEN.

1. Gezondheidstoestand van de haven en der omringende plaatsen.
- a.* voorheerschende ziekten (zoo er zijn).
- b.* aantal ziekte- en sterfgevallen aan Gele Koorts, Aziatische Cholera, Pest, Pokken of Typhus, gedurende de week die onmiddellijk het vertrek van het schip voorafging.

Aantal gevallen van:

- Gele Koorts.....
- Aziatische Cholera.....
- Pest.....
- Pokken.....
- Typhus.....
- c.* Bevolking volgens de laatste telling.....
- d.* Sterftecijfer in de vorige maand.....
2. Omstandigheden welke op den openbaren gezond-

heidstoestand in de haven van vertrek invloed kunnen
uitoefenen.....

De ondergeteekende verklaart het bovengezegde te
zijn de bevinding van....., die per-
soonlijk het hier genoemde schip heeft onderzocht; —
dat die bevinding volgens zijne overtuiging volledig en
waar is; — verder dat genoemd schip deze haven verlaat,
met bestemming naar..... in.....

Ter bekrachtiging waarvan deze door hem is ondertee-
kend en met het zegel van zijn bureel is gewaarmerkt,
in de haven van....., den..... 18..
te uren.

Zegel.

.....
Consul.

Dr. IGNACIO ALVARADO, Speciaal Afgevaardigde van
Mexico, onderwierp aan het oordeel der Conferentie eene
memorie, ter beantwoording der in het Memorandum
van den Secretary of State Mr. EVARTS, gestelde vragen,
welke memorie in de volgende 6 punten werd samengevat:

1° Het beste stelsel van internationale sanitaire kennis-
geving is dat, 't welk inlichtingen en berichten verschaft
aan het gouvernement van de haven van vertrek en aan
dat der haven van aankomst.

2° De kennisgeving behoort te geschieden door weten-
schappelijke personen; en wel door twee geneesheeren,
waarvan de een wordt aangesteld door het bewind van de
haven van vertrek, de andere door dat der haven van
aankomst.

3° Het gemeentebestuur der haven van vertrek zal de
kennisgeving moeten waarmerken.

4° Mocht er verschil van gevoelen rijzen tusschen de twee geneesheeren betreffende wetenschappelijke punten, dan zal de kwestie beslecht moeten worden door een scheidsrechter, een wetenschappelijk persoon, door de partijen gekozen uit de wetenschappelijke agenten der andere mogendheden. Mocht men het over de keuze van een scheidsrechter niet eens kunnen worden, dan moet de zaak worden uitgewezen door de meerderheid der stemmen in een Comité, gekozen onder de wetenschappelijke agenten.

5° Speciale reglementen zullen de organisatie van het stelsel bepalen.

6° De Gezondheidspas mag niets bevatten dan de korte beschrijving van den sanitairen toestand der haven, der naburige plaatsen en van het schip zelf.

De beraadslagingen der Conferentie, voor welke het Rapport van het Comité ten grondslag werd genomen, duurden tot den 2^{den} Maart l.l., den dag waarop de eindzitting der vergadering plaats vond en waarop het eindrapport, bevattende de voorstellen der Conferentie aan de betrokken Gouvernemenen, werd goedgekeurd en geteekend.

Het komt ons niet noodig voor die beraadslagingen hier in extenso mede te deelen. Het eind-rapport toch geeft in resumé een voldoende overzicht van het verhandelde. Bij de verschillende onderdeelen van het rapport hebben wij den uitslag der stemming gevoegd, waaruit blijken kan welk gewicht, voor en tegen, de verschillende vertegenwoordigers der Gouvernemenen aan de door de meerderheid aangenomene onderdeelen hechtten.

In de zitting van den 18^{den} Februari jl. werd een Comité van redactie voor het eindrapport verkozen. Dat Comité bestond uit de H.H. OUTREY, president, DE BILLE, Dr. CERVERA, Mr. LOWNDES, Dr. TURNER, Prins CAMPO-REALE en Mr. BARTHELOMEI. De Heer DE BILLE bracht als rapporteur van het Comité, het verslag uit, dat, na eene korte inleiding, aldus luidt:

De *Internationale Sanitaire Conferentie*, vergaderd te *Washington* gedurende de maanden Januari en Februari 1881, resumeert hare werkzaamheden, aan het oordeel der vertegenwoordigde Gouvernemen ten onderwerpende de volgende besluiten, aangenomen door de meerderheid bij stemming, zooals is gespecificeerd onder elke paragraaf.

BESLUITEN.

I.

Elk gouvernement zal een inwendigen dienst bezitten, die zoodanig is geregeld, dat het regelmatig wordt ingelicht betreffende den openbaren gezondheidstoestand in de geheele uitgebreidheid van zijn grondgebied.

Voor: Argent. Republiek, Oostenrijk-Hongarije, België, Denemarken, Spanje, Frankrijk, Haïti, Italie, Mexico, Nederland, Portugal en Rusland. (12).

Tegen: Chili; Vereenigde Staten; Groot Britannië; Zweden en Noorwegen; Turkye (5).

II.

Elk Gouvernement zal een *wekelijksch bulletin van de sterfte* in zijne voornaamste steden en havens uitgeven. Aan die bulletins zal de grootst mogelijke openbaarheid gegeven worden.

Voor: Argent. Republiek, Oostenrijk-Hongarije, België, Chili, Denemarken, Spanje, Frankrijk, Haïti, Italie, Mexico, Nederland, Portugal en Rusland (13).
Tegen: Vereenigde Staten, Groot Britannië, Zweden en Noorwegen, Turkye (4).

III.

In het belang der openbare gezondheid worden de sanitaire autoriteiten der verschillende landen, in de Conferentie vertegenwoordigd, gemachtigd, rechtstreeks elkander mededeelingen te doen ten einde wederkeerig op de hoogte te blijven van alle belangrijke feiten die ter hunner kennis komen. Intusschen mag hierdoor niet te kort worden gedaan aan hunne verplichting om aan de Consuls, in hun ressort gevestigd, terzelfder tijd inlichtingen te verstrekken.

Voor: België, Chili, Denemarken, Spanje, Vereenigde Staten, Frankrijk, Haïti, Mexico, Rusland, Zweden en Noorwegen, Turkye (11).
Tegen: Argent. Republiek, Duitschland, Oostenrijk-Hongarije, Italie, Nederland, Portugal (6).

IV.

Aangezien een *internationaal gecentraliseerd stelsel van sanitaire kennisgeving* onmisbaar voorkomt tot het deugdelijk inrichten van den sanitairen dienst, is het wenschelijk dat er internationale instellingen worden gevormd, die belast worden met het verzamelen van alle berichten en kennisgevingen betreffende het ontstaan, de ontwikkeling en de afname van cholera, pest, gele koorts, enz.; en met het ter kennis brengen dier berichten aan de belanghebbende partijen.

Over het ontwerp-verdrag daartoe strekkende (zie bijlage n°. 1) werd op de volgende wijze gestemd:

Voor: Argent. Republiek, Duitschland, Oostenrijk-Hongarije, België, Chili, Denemarken, Spanje, Haïti, Italië, Nederland, Portugal, Rusland, Turkye (13).

Tegen: Vereenigde Staten, Frankrijk, Japan (3).

Buiten stemming: Mexico, Zweden en Noorwegen (2).

V.

De *Gezondheidspassen* zullen ingericht zijn volgens het model bijlage n°. 2.

Voor: Denemarken, Spanje, Vereenigde Staten, Frankrijk, Haïti, Italië, Mexico, Nederland, Portugal, Zweden en Noorwegen, Turkye (11).

Tegen: Argent. Republiek, Duitschland, Oostenrijk-Hongarije, België, China, Rusland (6).

VI.

De *Gezondheidspassen* moeten in de haven van vertrek worden afgegeven door den verantwoordelijken sanitair agent van het Rijk (Central Government; Gouvernement territorial).

De Consul van het *land van bestemming* zal het recht hebben tegenwoordig te zijn bij de sanitaire inspectien van de schepen, die zullen worden verricht door de agenten van het Gouvernement, overeenkomstig de bepalingen die door overeenkomsten of verdragen zullen worden vastgesteld.

Voor: Argent. Republiek, Duitschland, Oostenrijk-Hongarije, Chili, Denemarken, Spanje, Haïti, Italië, Mexico, Nederland, Portugal. (11).

Tegen: België, China, Vereenigde Staten, Frankrijk, Rusland, Zweden en Noorwegen, Turkye. (7).

VII.

Het is wenschelijk dat de *Gezondheidspassen*, afgegeven overeenkomstig de internationale overeenkomst, kosteloos worden verstrekt.

Voor: Duitschland, Oostenrijk-Hongarije, België, Denemarken, Vereenigde Staten, Frankrijk, Haïti, Nederland. (8).

Tegen: China, Rusland, Italië, Zweden en Noorwegen, Turkije. (5).

Buiten stemming: Argent. Republiek, Spanje, Mexico, Portugal. (4).

VIII.

Eene *tijdelijke, wetenschappelijke sanitaire commissie* zal worden benoemd door de natiën die het meest rechtstreeks belang hebben bij de beschutting tegen *gele koorts*, en door die, welke zich willen aansluiten bij het ten uitvoer brengen van dit ontwerp. De bedoelde sanitaire commissie zal tot taak hebben het bestudeeren van alle aangelegenheden betreffende den oorsprong, de ontwikkeling en de verbreiding der genoemde ziekte.

Over het Ontwerp-Verdrag waarin het bovenstaande bedoeld wordt (bijlage No. 3) is gestemd als volgt:

Voor: Argent. Republiek, Duitschland, Oostenrijk-Hongarije, België, Chili, Denemarken, Spanje, Vereenigde Staten, Frankrijk, Haïti, Mexico, Nederland, Portugal, Turkije. (14).

Buiten stemming: Italië, Japan, Rusland, Zweden en Noorwegen. (4).

BIJLAGE N°. 1.

ONTWERP-VERDRAG, bedoeld in Besluit IV

ART. 1. Er zullen te *Weenen* en te *Havana* PERMANENTE INTERNATIONALE AGENTSCHAPPEN (BUREAUX) VAN SANITAIRE INFORMATIE worden gevestigd.

De Gouvernemenen zullen onderling schikkingen treffen tot het op- en inrichten dier bureaux.

ART. 2. Aan het agentschap te *Weenen* zal worden opgedragen het verzamelen van sanitaire informatiën van Europa, Azië en Afrika. Het agentschap te *Havana* zal zijn sfeer van werkzaamheid uitstrekken tot het Amerikaansch vastland en de eilanden welke aardrijkskundig daartoe behooren.

Dit stelsel zal zulke wijzigingen kunnen ondergaan als zullen noodzakelijk worden gemaakt door den toestand der telegrafische gemeenschap.

ART. 3. De contracteerende Gouvernemenen zullen, als zulks noodig is, het recht hebben een derde agentschap te vestigen in Azië.

ART. 4. De Gouvernemenen die tot dit stelsel van notificatie toetreden, zullen hunne sanitaire rapporten zenden aan het agentschap tot welks ressort zij behooren. Elk agentschap zal zijne notificatiën zenden aan de Gouvernemenen die hunne gezondheidsbulletins inzenden. De ver-

schillende agentschappen zullen onderling berichten wisselen, teneinde de verschillende Gouvernemen ten tot hun ressort behorende, daarvan te verwittigen.

ART. 5. In dit stelsel zullen geene uitzonderingen mogen worden toegelaten dan alleen in geval van uiterste noodzakelijkheid. In gevallen als de laatstbedoelde zal een Gouvernement in communicatie mogen treden met een agentschap van een ander ressort dan waartoe dat Gouvernement behoort.

ART. 6. Wanneer er twijfel mocht rijzen aangaande de nauwkeurigheid van ontvangen bulletins, zal het betrokken agentschap in communicatie mogen treden met de respectieve Gouvernemen ten, die verplicht zullen zijn zoo spoedig mogelijk de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

ART. 7. In landen waar internationale gezondheidsraden bestaan, zullen de agentschappen zich met deze in verbinding stellen.

ART. 8. In landen welke geene behoorlijke sanitaire organisatie bezitten, — of welke niet tot deze conventie zijn toegetroden, zullen de Consuls der contracteerende gouvernemen ten een internationalen sanitaire raad vormen, teneinde aan de bovenbedoelde agentschappen al die informatiën te verstrekken welke niet kunnen verkregen worden van de plaatselijke autoriteiten.

ART. 9. De Gouvernemen ten van *Spanje* en *Oostenrijk-Hongarije* zullen het jaarlijksche budget van onkosten vaststellen, 't welk zij zullen onderwerpen aan de Gouvernemen ten die deel nemen aan dit verdrag.

ART. 10. Het aandeel door de verschillende Gouvernemen ten in deze onkosten te dragen, zal berekend worden naar den volgenden grondslag: de helft dier kosten zal worden verdeeld naar gelang het bevolkingscijfer, en de andere helft naar gelang het bedrag der tonnenmaat van de koop-

vaardij, in verband met het bedrag van den buitenland-
schen handel van elk land.

ART. 11. Op het einde van elk boekjaar, zullen de
Gouvernementen van *Spanje* en van *Oostenrijk-Hongarije*
aan elk betrokken Gouvernement de jaarlijksche eindreke-
ning aanbieden.

ART. 12. Dit verdrag wordt gesloten voor den tijd van
tien (achtereenvolgende) jaren. Elk Gouvernement is even-
wel vrij om na verloop van drie jaren het verdrag op te
zeggen. Het recht wordt voorbehouden om zulke wijzigin-
gen aantebrengen als zullen worden verzocht door een of
ander der tot de overeenkomst toetredene Gouverne-
menten.

BIJLAGE N°. 2

bevat het model van den *Internationalen gezondheids-
pas*, welke wij bereids op bladzijde 14 dezer Mededee-
lingen gaven. Wij kunnen derhalve thans overgaan tot de

BIJLAGE N°. 3.

Het *Ontwerp-Verdrag*, waarvan sprake is in het 8ste Be-
sluit, luidt als volgt:

ART. 1. Er zal eene tijdelijke wetenschappelijke Com-
missie worden samengesteld door de natiën welke het
meest belang er bij hebben zich tegen het inslepen der
gele koorts te vrijwaren, benevens door die natiën welke
ook tot dit verdrag zouden wenschen toe te treden.

ART. 2. De taak dezer Commissie zal zijn:

A. Het bestudeeren en het bepalen der voornaamste

en permanente haarden van de ziektekiem door welke de gele koorts wordt voortgebracht.

B. De omstandigheden die hare ontwikkeling begunstigen, benevens de oorzaken en toestanden die hare verbreiding in de haarden zelve, en hare overbrenging naar andere oorden bevorderlijk zijn.

C. De middelen die zouden aangewend moeten worden om hare uitwerkingen zooveel mogelijk, en meer en meer, te beperken, of wel die te vernietigen, én in de plaatsen waar zij ontstaat, én in de pas door haar bezochte landen.

D. Het nasporen der meest afdoende middelen ten einde hare overbrenging door de scheepvaart krachtadig tegen te gaan.

E. De meest afdoende wijzen van ontsmetting van schepen, van hunne lading en van de opvarenden.

F. Alles wat betrekking heeft op de voorbehoeding tegen, en de behandeling van de ziekte.

ART. 3. De Gouvernemen ten die deel willen nemen aan het vormen dezer wetenschappelijke Commissie zullen onderling in overleg treden ten einde aan hunne Afgevaardigden de noodige instructiën te geven ter vergemaklijking hunner studiën en nasporingen.

ART. 4. De bedoelde Commissie zal, na ter plaatse de verschillende punten, aan hunne nasporingen onderworpen, te hebben bestudeerd, een gemeenschaplijk rapport indienen, waarin zullen moeten worden aangegeven de middelen, die zij het meest practisch geschikt zal oordeelen ter bereiking van het voorgestelde doel.

De *Speciale Gedelegeerden* bij de Internationale Conferentie zijn overeengekomen, het aannemen van het hieronder volgende *Voorstel* aan te bevelen.

Met het oog op het geheel bijzondere en wetenschappelijke karakter van dit *Voorstel* hebben zij gemeend het niet aan eene formeele stemming in de Conferentie te moeten onderwerpen.

Het *Voorstel* luidt aldus;

Voor eene grondige studie der *gele koorts* beveelt de Conferentie het oprichten aan van *twee en twintig internationale sanitaire posten*. Zij zullen gevestigd zijn te Nieuw Orleans, Galveston, Vera-Cruz en Panama (voor de Stille Zuidzee); te Maracaïbo; eene in elke der drie Guyana's; twee te Cuba; eene op elk der navolgende eilanden: St. Domingo, Jamaïca, St. Thomas, Guadeloupe, Martinique, Barbados; eene in elk der volgende havens van Brazilië: Para, Maranhao, Pernambuco, Bahia en Rio de Janeiro; eindelijk eene in Senegambië.

Op elk dezer posten zullen minstens twee geneesheeren aanwezig zijn, en wel een van het land waar de post zich bevindt, en een behoorende tot een der landen waarmede de post of de stad het meeste handelsbetrekkingen heeft.

Alle andere Gouvernemenen zullen geneeskundigen (des *médecins sanitaires*) naar die posten kunnen zenden.

De onkosten van elke post zullen betaald worden „pro rata,” door de Gouvernemenen die daar geneesheeren zullen hebben gezonden.

Het aantal posten zal kunnen worden vermeerderd of verminderd, naar gelang der eischen van de bestudeering der ziekte in haar voortschrijdenden of wel teruggaanden loop.

De contracteerende Gouvernemenen zullen onderling overeenkomen betreffende het getal geneesheeren door ieder hun-

ner te benoemen, benevens de verspreiding van die Geneeskundige agenten over de verschillende posten. Dezelfde onderlinge overeenkomst zal worden gevolgd ten opzichte van de vermeerdering of vermindering van het aantal posten.

Het zal den Geneesheeren der sanitaire posten op straffe van ontslag verboden zijn de geneeskundige praktijk uit te oefenen, of wel eenige andere betrekking te aanvaarden.

Zij mogen alleenlijk optreden als Geneeskundigen in hospitalen bestemd voor de opname van lijders aan gele koorts.

Op elke post zal aanwezig zijn:

1o. Een laboratorium, voorzien van de noodige natuur- en scheikundige hulpmiddelen tot het bewerkstelligen van analyses.

2o. Een kabinet voor experimenteele en histologische studiën. Hier moeten voor de onderzoekingen welke noodig zullen zijn, goede microscopen aanwezig zijn.

3o. Eene boekerij, waarin o. a. aanwezig moeten zijn de voornaamste werken, welke over de gele koorts in 't licht zijn verschenen.

Aan de Geneesheeren der sanitaire posten zal worden opgedragen:

1o. Zich goed op de hoogte te houden van den gezondheidstoestand der stad waar zij zich bevinden, ten einde onmiddellijk bekend te zijn met het eerste optreden van gele koorts-gevallen in die plaats.

2o. Den gang der ziekte te volgen, ten einde met juistheid te weten wanneer zij afneemt en wanneer zij eindigt.

3o. Onmiddellijk kennis te geven aan de Sanitaire Autoriteit der landen, die hen hebben benoemd, van alle feiten van aanbelang op hun gebied, die hen belang in kunnen boezemen.

4o. De météorologische aangelegenheden der landen, waar de respectieve posten geplaatst zijn, te bestudeeren, en

na te gaan welke betrekking er bestaat tusschen die omstandigheden en het optreden, den voortgang en den graad der ziekte.

5°. Met het oog op het sub 4 gezegde, de tellurische aangelegenheden derzelfde steden te bestudeeren.

6°. Herhaaldelijk een scheikundig en microscopisch onderzoek in 't werk te stellen van het drinkwater, 't welk in bovengezegde steden wordt gebruikt.

7°. De Autoriteit die belast is met de inspectiën der schepen te vergezellen en hulp te verleenen, ten einde na te sporen of er ook eenige betrekking bestaat tusschen den toestand dier schepen en het eventueel uitbreken eener epidemie van gele koorts aan boord.

8°. Het bestudeeren van den sanitairen toestand der stad en het nasporen van eenigerhande betrekking tusschen de ongezonde ziektehaarden en de ontwikkeling der epidemie.

9°. Het herhaaldelijk bezoeken der hospitalen, waarin gele koorts-lijders worden opgenomen, en het bestudeeren van den gang der ziekte door waarnemingen aan het ziekbed.

10°. Het verrichten, doen verrichten of tegenwoordig zijn bij de lijkschouwingen van overledenen aan gele koorts.

11°. Het bewerkstelligen van anatomisch-pathologische en histologische onderzoekingen van de vochten en organen van die lijken, ten einde nadere kennis te verkrijgen van den aard der afwijkingen.

12°. Het opmaken van maandelijksche rapporten betreffende het door hen waargenomene, welke rapporten zij zullen aanbieden aan de Gouvernemen ten die hen hebben aangesteld. Deze rapporten zullen door alle Gouvernemen ten welke aan deze overeenkomst deel nemen, in druk gegeven en uitgereikt worden.

13°. Het opmaken van een jaarverslag, waarvan een afschrift zal gezonden worden aan de Gouvernemen ten door

welke zij zijn aangesteld, terwijl een ander afschrift aan de Conferentie der Gezondheidsraden zal worden aangeboden.

Elk jaar zal eene bijeenkomst (Conferentie) plaats hebben van de sanitaire artsen, aan welke bijeenkomst minstens een geneesheer van elken post zal deel nemen.

De eerste bijeenkomst zal te *Havana* plaats hebben. De plaats der volgende Conferentie zal aan het einde van elke jaarlijksche bijeenkomst worden vastgesteld. Elk jaar zal de Conferentie in eene andere plaats bijeenkomen.

Elke Conferentie zal 10 dagen duren. De rapporten der verschillende posten zullen alsdan gelezen en besproken worden.

Het is wenschelijk dat de Gouvernemen ten nu en dan Commissiën tot inspectie der posten zenden.

Mocht er eene *internationale Commissie voor de epidemien* worden ingesteld, zooals is voorgesteld en goedgekeurd door de Internationale Sanitaire Conferentie te *Weenen*, dan zal aan die Commissie het recht moeten worden toegekend en de taak moeten worden opgelegd, om de werkzaamheden van de bedoelde posten te regelen.

De Speciale Afgevaardigden,

GRAAF BETHLEN.

EDOUARD SÈVE.

DR. RAFAEL CERVERA.

DR. CARLOS FINLAY.

DR. F. J. VAN LEENT.

DR. IGNACIO ALVARADO.

PROF. I. I. DA SILVA AMADO.

De Gedelegeerden der onderstaande Gouvernemen-
ten, die gestemd hebben tegen Besluit VI, hebben onder-
staand *Voorstel* aangeboden, dat bestemd is om te wor-
den onderworpen aan het oordeel der bij de Conferentie
vertegenwoordigde Gouvernemen-ten.

Art. 1.

In landen waar de bepalingen vorderen dat de schepen
op het tijdstip van vertrek voorzien zullen zijn van een
Gezondheidspas, afgegeven door de plaatselijke autoriteit,
zal die pas ook verder door de gezegde autoriteit worden
verstrekkt, doch de gezagvoerder van het schip zal aan den
Consul van het *land van bestemming* kunnen verzoeken,
den gezondheidspas te *visceeren*. De bedoelde Consul zal
gehouden zijn dat visum zoo spoedig mogelijk te verleenen,
en zal daarbij die bemerkingen kunnen voegen welke door
hem nuttig en noodig worden geoordeeld.

In geval voor de schepen de verplichting niet bestaat
om zich te voorzien van een door de plaatselijke autoriteit
af te geven gezondheidspas, zal de gezagvoerder dat be-
wijsstuk kunnen vragen aan den Consul van het land van
bestemming, die gehouden zal zijn hem den pas zoo spoed-
ig mogelijk te verstrekken.

Art. 2.

In landen waar de bepalingen vorderen dat de schepen,
voor en aler zij van de plaatselijke autoriteit een gezond-
heidspas kunnen verkrijgen, aan eene sanitaire inspectie
moeten zijn onderworpen, zal de Consul van het land van
bestemming of diens plaatsvervanger, op verzoek van den
gezagvoerder, altijd tegenwoordig mogen zijn bij die inspectie.

In geval het schip niet verplicht is zich te voorzien van
een, door de plaatselijke autoriteit afgegeven gezondheids-

pas, zal de Consul of diens plaatsvervanger, van wien de gezagvoerder een gezondheidspas zal vragen, de bovenbedoelde sanitaire inspectie kunnen bewerkstelligen, overeenkomstig zoodanige bepalingen als eenstemmig zullen worden vastgesteld door de betrokken Gouvernemenen. In dit geval zal evenwel de inspectie worden verricht gesamenlijk met den Consul van de nationaliteit van het schip.

De Gedelegeerden van: België,
Vereenigde Staten,
Frankrijk,
Rusland,
en Turkije.

Daartegenover staat het volgende *Voorstel*, aangeboden door den specialen Afgevaardigde van *Mexico* en de overige onderteekenaars. Dit voorstel is een bijvoegsel van de Memorie, door den genoemden specialen Gedelegeerde van *Mexico* bij de Internationale Sanitaire Conferentie, in de vergadering van den 18^{den} Februari voorgedragen, van welke Memorie wij reeds het resumé hebben medegedeeld.

Het voorstel luidt aldus:

De bemoeiingen, noodig om te geraken tot eene juiste kennis van den openbaren gezondheidstoestand, benevens de sanitaire inspectiën van schepen, zullen worden opgedragen aan-, en in 't werk gesteld door de *plaatselijke Sanitaire Autoriteit*. De berichten en inlichtingen die uit het bovenstaande voortvloeien, zullen door diezelfde autoriteit worden gegeven en verstrekt. Het wordt evenwel aan elk Gouvernement, medeonderteekenaar van dit verdrag, toegestaan, van zijn recht gebruik te maken om, door tusschenkomst zijner agenten, deel te nemen

aan alle bemoeiingen der hier bedoelde plaatselijke sanitaire autoriteiten.

Dr. I. ALVARADO,
 Dr. F. J. VAN LEENT,
 STEPHEN PRESTON,
 JULIO CARRIÉ,
 Prof. I. I. DA SILVA AMADO.

Den 1sten Maart 1881 werd, in de laatste zitting van de Internationale Sanitaire Conferentie te *Washington*, het sluitingsprocesverbaal gelezen, goedgekeurd en onderteeekend door de Gedelegeerden en speciale Gedelegeerden der vertegenwoordigde Gouvernemen ten.

Alvorens deze Mededeelingen te besluiten met eenige opmerkingen betreffende het doel, den gang, en den uitslag van deze Conferentie, zullen wij ter vergelijking met hare acht besluiten, in de vorige bladzijden vermeld, hier de antwoorden ter neer stellen, welke het Gouvernement van *Venezuela*, door zijn Afgevaardigde SENOR SIMON CAMACHO, heeft gegeven op de zes vragen gesteld in het Memorandum van den Secretary of State, Mr. EVARTS, 29 Juli 1880

ad 1°. De taak om verklaring af te leggen betreffende den sanitairen toestand van havens en andere plaatsen, benevens van schepen, behoort te worden opgedragen aan een bekwaam, ter goeder naam en faam bekend Geneesheer, aangesteld door, en verantwoordelijk aan het Algemeen Bestuur van het land. Hij zal in zijne onderzoekin-

gen worden terzijde gestaan door een Raad van eerlijke en vaderlandslievende burgers, benoemd door het plaatselijk bestuur. De verantwoordelijke geneesheer zal altijd lid van bedoelden raad zijn.

ad 2°. De verklaring afleggende autoriteit (n.l. de geneesheer in het antwoord sub 1°. bedoeld) zal zijn woonplaats in de haven of plaats gevestigd hebben; hij zal dagelijks aantekening houden van de sterfgevallen, aangegeven door de andere geneesheeren, en de stadsgeneesheeren, als die beambten aanwezig zijn. Hij zal zich vergewissen welke ziekten in de hospitalen der haven of van de plaats voorkomen, en zal zich, door voortdurende communicatie (met andere geneeskundige autoriteiten) op de hoogte houden van den gezondheidstoestand in de andere havens en plaatsen van het land. Tot het verschaffen van al deze gegevens zal de verantwoordelijke geneesheer krachtadig worden geholpen door den Gezondheids-raad.

ad 3°. Elk schip zal, alvorens tot vertrek lading te hebben ingenomen, door de sanitaire autoriteit of door een van wege die autoriteit afgevaardigd geneesheer, worden onderzocht en aan de volgende voorzorgsmaatregelen worden onderworpen: het moet met de meeste zorgvuldigheid in allen deele worden geïnspecteerd; voor alle noodige hygiënische maatregelen moeten orders worden gegeven, zoowel wat zindelijkheid, als wat voedsels en dranken aangaat; het water en de middelen om het te bewaren moeten worden onderzocht; eveneens de kleding van de equipage, enz. De passagiers en de equipage moeten onderzocht worden. Lijders aan ziekten van besmettelijken aard mogen volstrekt niet aan boord worden geduld.

ad 4°. *a.* Aan de certificaten, afgegeven door de bedoelde verantwoordelijke geneesheeren, moet volstreckte en afdoende waarde worden toegekend, niet alleen krach-

tens hunne maatschappelijke waardigheid en hun stand, doch ook krachtens de wettelijke verantwoordelijkheid waaronder zij staan.

b. Er kan, als tweede waarborg, nog een certificaat worden gevraagd aan den consul van het land waartoe de eerste haven welke door het schip wordt aangedaan, behoort.

c. De derde waarborg voor het niet bestaan van epidemische of besmettelijke ziekten aan boord, zal worden geleverd door de sanitaire autoriteit der plaats van aankomst van het schip, welke geneesheer een zorgvuldig onderzoek instelt naar den sanitair toestand van het schip alsmede van de lading en van de opvarenden.

d. De gezagvoerders zullen aansprakelijk worden gesteld voor-, en een aanhoudend wakend oog houden op de zindelijkheid, netheid, en alle andere hygiënische maatregelen, ten einde den goeden gezondheids-toestand, bestaande bij het verlaten der haven van afvaart, te bewaren. Nalatigheid of verzuim in deze zullen moeten gestraft worden overeenkomstig de bepalingen van een strafwetboek, nader vast te stellen.

ad 5°. Vertrouwbare berichten van havens of plaatsen die onvolledige of onveilige quarantaine- en sanitaire instellingen hebben, of welke onwillig of niet in staat mochten zijn om tot het onderwerpelijke verdrag toe te treden, kunnen worden verkregen:

a. Door uiterst zorgvuldige, juiste en snelle kennisgeving van de zijde der consuls in die landen, welke tot dit verdrag zijn toegetreden, aan dezulken waar dit laatste niet het geval is, wanneer in deze plaatsen ziekten van besmettelijken aard voorkomen.

b. De Gouvernemen ten, die tot het verdrag zijn toe-

getreden, en hunne sanitaire geneesheeren, zullen elkan-
 der onmiddellijk wederkeerig kennisgeven, wanneer zij
 op een of andere wijze vernemen dat in eenig niet tot
 het verdrag toegetreden land, eene ziekte van besmet-
 telijken aard zich heeft voorgedaan of heerscht in eene haven
 van dat land of in hare nabuurschap.

ad. 6°. Er moeten zonder twijfel strafbepalingen worden
 vastgesteld. De Conferentie moest een strafwetboek ont-
 werpen, tot welks samenstelling elk lid te rade zal
 moeten gaan met de sanitaire wetten en bepalingen van
 zijn eigen land.

Wanneer wij deze antwoorden van *Venezuela* nagaan,
 valt ons dadelijk op dat dezelfde grondgedachte daarin
 heerscht, welke wij opmerken in de „*Besluiten*” der Con-
 ferentie; en die wij ook terugvinden in het *Voorstel* van
 den specialen Afgevaardigde van *Mexico*, mede onderteekend
 door die van *Nederland* en van *Portugal*, benevens door de
 Gedelegeerden van *Haiti* en van de *Argentynsche Republiek*.

De vraag rijst nu: heeft de *Internationale Sanitaire
 Conferentie* te *Washington* beantwoord aan het *doel*, 't welk
 het *Gouvernement der Vereenigde Staten van N. Amerika*
 zich daarvan voorstelde, toen het de verschillende Gouver-
 nementen ter deelneming aan deze Conferentie uitnoodigde?
 Deze vraag kan tweeledig worden beantwoord:

Ten eerste, *toestemmend*, wat aangaat het ontwerpen
 en vaststellen van een internationaal stelsel van notificatie
 betreffende den actueelen sanitairen toestand van havens en
 plaatsen, gelegen in het gebied der Mogendheden, deelne-
 mers aan de Conferentie; en van schepen van die plaatsen

afkomstig; en het ontwerpen en tot stand brengen van een gelijkvormig en voldoende stelsel van gezondheidspassen, juiste berichten bevattende van den sanitairen toestand der haven van vertrek, en van dien van schip op het tijdstip waarop het die haven verliet.

Ten tweede, *ontkennend*, wat betreft de *autoriteit* welke de notificatie doet, de sanitaire inspectiën der schepen verricht, en de gezondheidspassen afgeeft.

Het voorstel van de Afgevaardigden der Vereenigde Staten bevatte, als voornaamste voorwaarde, dat de genoemde autoriteit zoude zijn de *Consul van het land van bestemming*.

Aan dezen wensch, welke voor 't meerendeel der Afgevaardigden onaanneembaar bleek te zijn, lag een sterk uitgedrukt wantrouwen te gronde jegens de plaatselijke autoriteiten, 't zij al dan niet sanitaire, niet alleen in vreemde landen, 't welk eenzijdig en niet allezins verantwoord zou voorkomen, doch ook, en naar het bleek zelfs vooral, jegens de plaatselijke autoriteiten van havens en plaatsen in de *Vereenigde Staten* gelegen, 't welk voor een deel zijne verklaring vindt in de zoo uiteen loopende bepalingen en regelingen van den openbaren sanitairen dienst in de verschillende Staten, ook ten opzichte der autoriteiten die in dien dienst betrokken zijn, terwijl een internationaal verdrag gelijkelijk bindend en verplichtend voor alle Staten der *Unie* is en de beteekenis en kracht van *opperste wet* (*supreme law*) verkrijgt.

Het doel dat het meerendeel der vreemde Afgevaardigden zich had voorgesteld, is echter bereikt. Niet alleen werden aangenomen die besluiten, waarin zij met de Afgevaardigden der Vereenigde Staten eenstemmig waren, doch tevens werd uitgemaakt dat de autoriteit van welke de internationale sanitaire notificatie uitgaat, die de sanitaire inspectiën

van schepen verricht, en die de gezondheidspassen afgeeft, — de *plaatselijke sanitaire autoriteit* behoort te zijn.

De Conferentie hechtte, met eene groote meerderheid, haar zegel aan het streven der *speciale Afgevaardigden*, die de *wetenschappelijke zijde* van het vraagstuk als de *conditio sine qua non* ter oplossing in de toekomst, op den voorgrond stelden. Zooals uit de uitkomst der stemming over Besluit VIII der Conferentie blijkt, hebben zich geene stemmen verklaard ¹⁾ tegen het instellen eener tijdelijke, wetenschappelijke sanitaire commissie, welker taak zou zijn, het bestudeeren van alles wat kan leiden tot de kennis van den oorsprong, de ontwikkeling en de verbreiding der *Gele Koorts*; eene instelling die den eenigen weg kan aanwijzen tot afdoende beschutting tegen hare insleping, rationeele maatregelen kan aangeven tegen de ziekte zelve, en wier werkzaamheid in de toekomst misſchien geheele uitroeiing van den geduchten West-Indischen geesel kan ten gevolge hebben.

Wat den gang der beraadslagingen in de Conferentie aangaat is het schrijver dezes een waar genoegen te constateeren dat de grootste orde, gematigdheid, welwillendheid en goeden toon voorzaten bij de debatten. De eenigszins trage gang werd veroorzaakt, eerstens doordat de Landsdrukkerij te *Washington*, de in weerwil van de grootte dezer uitgebreide inrichting, gedurende onze Conferentie zware taak had, alle stukken te moeten drukken, die op de toen plaats hebbende dagelijksche zittingen van het *Congres der Vereenigde Staten* betrekking hadden; ten andere dewijl

¹⁾ De 4 Afgevaardigden die niet voor dat besluit stemden (Italië, Japan, Rusland, Zweden en Noorwegen), hielden zich buiten stemming.

de protocollen der zittingen van de Sanitaire Conferentie allen moesten worden vertaald, de Engelsche in de Fransche taal en omgekeerd. Deze omstandigheden waren oorzaak van de soms eenige dagen durende tusschenpoozingen der zittingen.

Wat nu den uitslag aangaat der Conferentie meenen wij te mogen zeggen dat die niet onbevredigend is. Wij meenen daarmede niet te beweren dat de *Besluiten* reeds gereed zijn om een practisch resultaat *voor het tegenwoordige* te geven. In geen deele!

Het is onze overtuiging dat er nog veel zal moeten worden voorbereid alvorens de omstandigheden gedogen zullen de besluiten der Conferentie, voorgesteld aan de verschillende Gouvernemen ten, de goedkeuring te doen verwerven, welke zij noodig hebben om als artikelen van een Internationaal Verdrag te worden aangenomen en bekrachtigd. Deze besluiten zijn dan ook te beschouwen als *grondslag*, waarop een nadere internationale bespreking hare beraadslagingen met hoop op goeden uitslag zal kunnen voeren; een grondslag die, naar onze vaste overtuiging, alle gegevens in zich bevat tot het opbouwen eener, zoowel in diplomatieken, staathuishoudkundigen, als sanitair-wetenschappelijken zin, afdoende internationale overeenkomst.

Het is te hopen dat, wanneer de Gouvernemen ten op den bovenbedoelden in de Besluiten der Conferentie van Washington bevatten grondslag, eene nadere Conferentie bijeen te kunnen roepen, alsdan de Afgevaardigden, Vertegenwoordigers van de Vereenigde Staten van N.-Amerika, het denkbeeld zullen hebben losgelaten om bemoeiingen, die geheel en al liggen op het gebied der sanitaire-geneeskundigen, op te dragen aan de consuls. Het geval deed zich

dan ook voor dat, toen het artikel van het voorstel der N.-Amerikaansche Gedelegeerden waarin die wensch was uitgesproken, in het Comité en later in de volle Conferentie in behandeling kwam, zich onder de vele stemmen welke zich tegen eene dergelijke regeling aankantten, die van eenige consuls-generaal deden hooren, door wie de ondoelmatigheid en onhoudbaarheid van een dergelijken maatregel, met de overige bestrijders van het artikel, onzes inziens onweérlegbaar werden aangetoond. Wel werd door de voorstellers en enkele verdedigers gezegd, dat aan de consuls, tot het verschaffen van inlichtingen en berichten, het inspecteeren der schepen en het invullen der rubrieken op de af te geven gezondheidspassen, *geneeskundigen zouden kunnen* (sommige meenden juist: *zouden moeten*) *worden toegevoegd*; doch daartegen verklaarden zij zich, die meenden, dat de consuls niet kunnen aansprakelijk worden gesteld voor het onderzoek en de getuigenis van anderen; en verder dat die toegevoegde sanitaire-geneeskundigen dan toch ook weder zouden gevestigd zijn in, ja zelfs behooren tot de nationaliteit der haven of plaats van wier sanitairen toestand verklaring moet worden afgelegd, eene omstandigheid die het vertrouwen der Afgevaardigden van de Vereenigde Staten geheel en al moest missen, wilden deze zich gelijk blijven ten opzichte van hun voorstel.

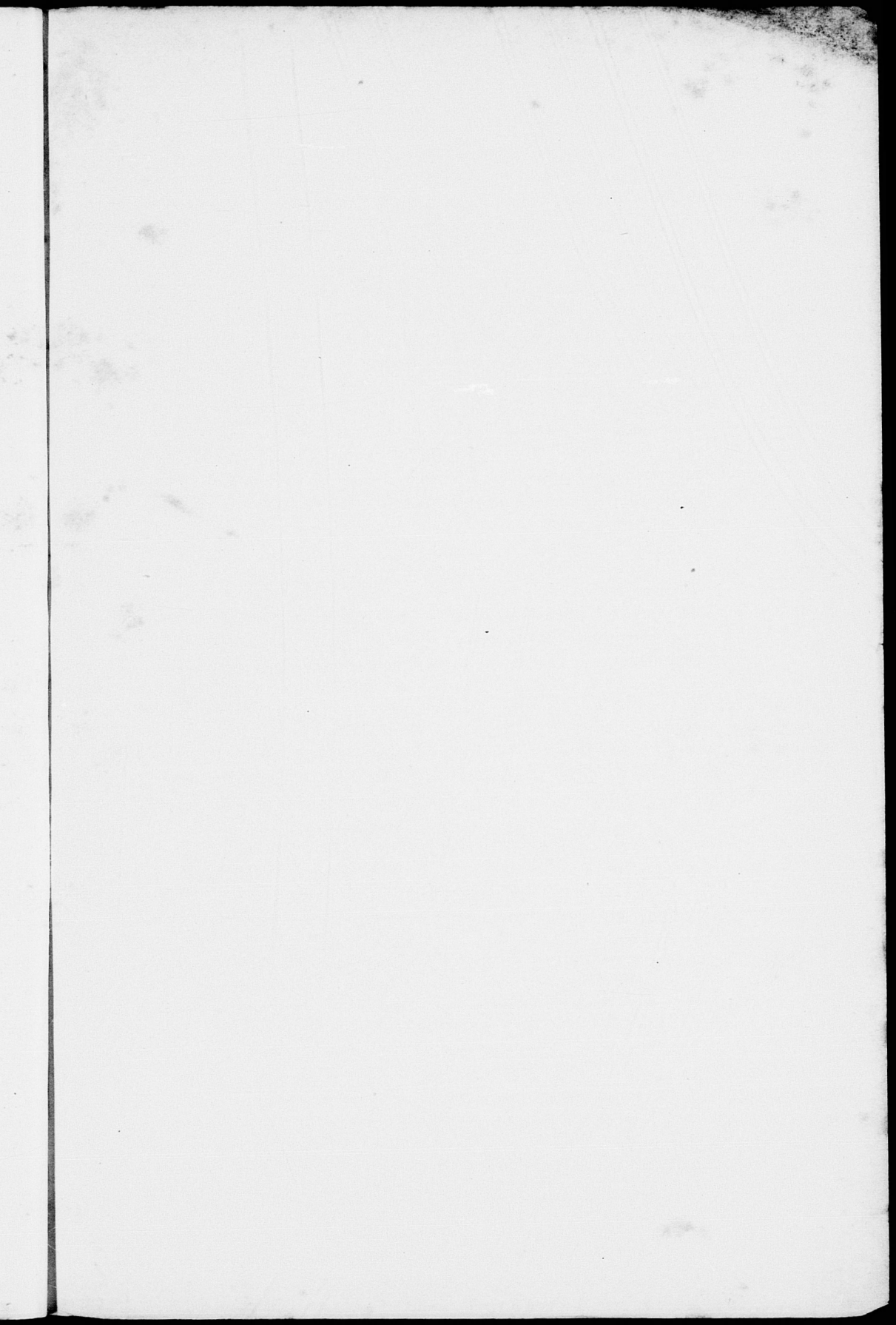
Het zal wel niet als van minder waardeering der consuls getuigende worden aangemerkt, als wij zeggen dat het aan hen opdragen eener taak als waarvan sprake is in bedoeld artikel der N.-Amerikaansche Gedelegeerden, niet *kan* noch *mag* geschieden. Alleen *geneeskundigen* zijn daartoe de bevoegde, de aangewezen personen. Zoo vatte de meerderheid der Conferentie de kwestie dan ook op. De *sanitaire* autoriteit alléén op de plaats van vertrek en op die van aankomst, kan een afdoend oordeel vellen, een

afdoend advies geven, of, hetgeen ons volstrekt noodzakelijk voorkomt, afdoende maatregelen *verordenen* in de onderwerpelijke zaak. Die autoriteit worde toch op de plaats die haar rechtmatig toekomt, en die haar niet mag worden betwist, krachtdadig gehandhaafd! Het verkrachten van dat recht heeft de schromelijkste gevolgen gehad. De sanitaire autoriteit worde met de zwaarste verantwoordelijkheid belast; zij zal die aanvaarden in ruil van steun en erkenning. Zij, die het vaak zoo gevaarlijke, altijd moeilijke werk verricht, moet niet op den achtergrond worden teruggedrongen; zij verdient dat niet. En moge hier of daar het door de Afgevaardigden der Vereenigde Staten geuite wantrouwen gerechtvaardigd zijn, er staan wel andere middelen ter beschikking van een Gouvernement dan die waardoor geheel een waardig korps staatsambtenaren onverdiend, door de schuld of de dwaling van een enkele hunner, zoude worden gekrenkt en miskend.

Trouwens, de vervulling van den wensch der Afgevaardigden van de Vereenigde Staten zoude, ook wij meenen dat genoegzaam in het Comité en in de Conferentie, met goed gevolg te hebben aangetoond, — *ondoelmatig* zijn, en die regeling zoude als zoodanig, zonder eenigen twijfel reeds van den beginne af aan de kiem in zich bevatten van een onvermijdelijken, wissel ondergang.

Dr. F. J. VAN LEENT.

Amsterdam, September 1881.

e. 2970